

Ensidig av Aftenbladet....

Magnhild Meltveit Kleppas snuoperasjon i saken om ny ekteskapslov og homofiles rett til adopsjon, får naturlig nok stor oppmerksomhet.

Saken handler om tre forhold. Aftenbladet velger i sin leder 11. februar å skrive om bare den ene. Kleppa roses fordi hun står fram med sin historie. Og selvfølgelig skal hun ha ros for det. Man må være svært så empatiløs for ikke å ha sympati for dette.

Den andre siden av saken, den politiske, skriver Aftenbladet mindre om. Her svikter fru Kleppa åpenbart løftene hun ga til sine velgere i 2005. Det skader både politiker troverdigheten og demokratiet.

Folks uenighet med Magnhild i sak betyr nødvendigvis ikke at de er fordomsfulle mørkemenn. Her utviser Aftenbladets leder dårlig skjønn, forteller en usann historie og tyr til billige gamle svartmalende klisjeer for riktig å plassere motstanderne i skammekroken. Innsikt har de heller ikke. Motstanderne.

På denne måten driver Aftenbladet ensidig propaganda. Samtidig stempler avisen mennesker som tydelig og oppriktig mener at barn har best av å vokse opp med en mor og en far. Adoptiv eller kjødelig. Uten at avisen kan si noe om Magnhilds merinnsikt i akkurat den siden av saken.

Og nettopp barna er den tredje siden ved dette. Det går an samtidig å være menneskelig og følelsesvar i møte med den enkelte homofile selv om en er saklig uenig i at det skal etableres ordninger hvor disse vil kunne adoptere barn på linje med heterofile par. Det har noe med hensynet til barnet å gjøre. Aftenbladet bør også kunne se barnets side av saken. Så langt har avisen gjort lite av det. Det går en klar linje fra Mie Hildes raljering med Dagfinn Høybråten til dagens Meltveit Kleppa- oppslag. Man må gjerne tro man på denne måten er vidsynt, men vid i forhold til hva?

Kan hende diskusjonen har vært opphetet, og formuleringene sterke, men det har i så tilfelle de homofiles organisasjoner og støttespillere selv gitt sine bidrag til. For å vinne opinionen gjør man som Aftenbladet: Generaliserer og henter fram de mest fordømmende og negative formuleringene om sine meningsmotstandere. Det er en primitiv og lite konstruktiv, men svært så kjent, form for debatt, som Aftenbladet burde holde seg for god til å henge seg på.

Ensidig av Aftenbladet

Magnhild Meltveit Kleppas snuoperasjon i saken om ny ekteskapslov og homofiles rett til adopsjon, får naturlig nok stor oppmerksomhet

Torgeir H. Persett, Stavanger

Saken handler om tre forhold, og Aftenbladet valgte i sin leder 11. februar å skrive om bare det ene. Kleppa roses fordi hun står fram med sin historie. Og selvfølgelig skal hun ha ros for det. Man må være svært så empatiløs for ikke å ha sympati for dette.

DEN ANDRE SIDEN av saken,

den politiske, skriver Aftenbladet mindre om. Her svikter fru Kleppa åpenbart løftene hun ga til sine velgere i 2005. Det skader både politiker troverdigheten og demokratiet.

Folks uenighet med Magnhild Meltveit Kleppa i sak betyr nødvendigvis ikke at de er fordomsfulle mørkemenn. Her utviser Aftenbladets leder dårlig skjønn, forteller en usann historie og tyr til billige, gamle svartmalende klisjeer for riktig å plassere motstanderne i skammekroken. Innsikt har de heller ikke. Motstanderne.

På denne måten driver Aftenbladet ensidig propaganda. Samtidig stempler avisen mennesker som tydelig

og oppriktig mener at barn har best av å vokse opp med en mor og en far. Adoptiv eller kjødelig. Uten at avisen kan si noe om Magnhilds merinnsikt i akkurat den siden av saken.

OG BARNa er den tredje siden av saken. Det går an samtidig å være menneskelig og følelsesvar i møte med den enkelte homofile, selv om en er saklig uenig i at det skal etableres ordninger hvor disse vil kunne adoptere barn på linje med heterofile par. Det har noe med hensynet til barnet å gjøre. Aftenbladet bør også kunne se barnets side av saken. Så langt har avisen gjort lite av det. Det går en klar linje fra Mie Hildes raljering med

Dagfinn Høybråten til dagens Meltveit Kleppa- oppslag. Man må gjerne tro at man på denne måten er vidsynt, men vid i forhold til hva?

KAN HENDE diskusjonen har vært opphetet og formuleringene sterke, men det har i så tilfelle de homofiles organisasjoner selv gitt sine bidrag til. For å vinne opinionen, så gjør man som Aftenbladet: Generaliserer og henter fram de mest fordømmende og negative formuleringene om sine meningsmotstandere. Det er en primitiv og lite konstruktiv, men svært så kjent, form for debatt, som Aftenbladet burde holde seg for god til å henge seg på.